

Sygn. Akt XVII AmT 139/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lipca 2020 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR (del.) Jolanta Stasińska

Protokolant: Magdalena Żabińska

po rozpoznaniu w dniu 17 lipca 2020 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej

o nałożenie kary pieniężnej

na skutek odwołania (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. od decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z dnia 19 grudnia 2017 roku, Nr (...)

1. oddala odwołanie,
2. zasądza od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej kwotę 720,00 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SR (del.) Jolanta Stasińska

Sygn. akt XVII AmT 139/18

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej decyzją z dnia 19 grudnia 2017 r., Nr (...), na podstawie art. 210 ust. 1 i ust. 2 oraz art. 209 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 7 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (t.j.: Dz. U. z 2017 r., poz. 1907, zwanej dalej „Pt”), oraz na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j.: Dz. U. z 2017 r., poz. 1257, zwanej dalej „k.p.a.”) w związku z art. 206 ust. 1 Pt, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. (zwaną dalej „Stroną”), w związku z niewywiązaniem się z obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianego w art. 7 ust. 1 Pt za rok sprawozdawczy 2014, 2015 nałożył na (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. karę pieniężną płatną do budżetu Państwa za niewypełnienie obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych Pt, tj. obowiązku przedłożenia Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanemu dalej „Prezesem UKE”, danych, o których mowa w art. 7 ust. 1 Pt

1. za 2014 r. w wysokości 115.400 PLN (słownie: sto piętnaście tysięcy czterysta złotych),
2. za 2015 r. w wysokości 115.400 PLN (słownie: sto piętnaście tysięcy czterysta złotych).

Od wyżej wymienionej decyzji powód – (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., wniósł odwołanie, zaskarżając decyzję w całości.

Zaskarżonej decyzji zarzucił:

1. naruszenie art. 209 ust. 1 pkt 1 i art. 210 ust. 1 Pt poprzez przyjęcie, iż zakres naruszenia, dotychczasowa działalność (...) oraz jej możliwości finansowe uzasadniają obciążenie (...) karą w wysokości 230.800,00 zł mimo, że Prezes UKE nie uwzględnił w dostateczny sposób ww. dyrektyw wymiaru kary oraz nie udowodnił, że wyznaczona kara znajduje uzasadnienie w okolicznościach sprawy co w efekcie doprowadziło do istotnego przekroczenia wymiaru kary pieniężnej wystarczającego do osiągnięcia prewencyjnej funkcji kary,

2. naruszenie art. 209 ust. 1 pkt 1 i art. 210 ust. 2 Pt w zw. z art. 9 k.p.a. poprzez nałożenie kary pieniężnej w sytuacji kiedy Prezes UKE miał obowiązek informowania (...) o okolicznościach faktycznych i prawnych, które wpływają na jej prawa i obowiązki tj. Prezes UKE nie poinformował (...) bezpośrednio po upływie terminu do przekazania sprawozdania finansowego o braku jego przekazania oraz nie uwzględnił tego faktu, jako okoliczności łagodzącej przy wymierzeniu kary pieniężnej dla (...),

3. naruszenie art. 209 ust. 1 pkt 1 i art. 210 ust. 2 Pt poprzez nałożenie kary pieniężnej bez należytej i indywidualnej analizy sytuacji karanego podmiotu polegające na niewystarczającym uwzględnieniu przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej okoliczności obniżających wagę naruszenia, tj.:

- zaniechania naruszenia przez (...),

- aktywnej współpracy (...) z Prezesem UKE w czasie trwania postępowania,

- braku jakichkolwiek negatywnych skutków naruszenia,

4. naruszenie art. 209 ust. 1a Pt w związku z art. 209 ust. 1 pkt 1 i art. 210 ust. 2 Pt poprzez jego niezastosowanie w sytuacji kiedy (...) zaprzestał naruszania prawa oraz przemawiały za tym zakres oraz skutki naruszenia,

5. naruszenie art. 104 § 1 pkt 6 k.p.a. poprzez brak prawidłowego uzasadnienia zaskarżonej decyzji polegający na ogólnym powołaniu się na przepisy Pt bez dokonania szczegółowego uzasadnienia zarzutów stawianych (...).

Wskazując na powyższe zarzuty strona powodowa wniosła o:

1. uchylenie zaskarżonej decyzji w całości, względnie o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez nałożenie na (...) obowiązku zapłaty kary pieniężnej w wysokości nie większej niż 30.000,00 zł tj. za niewypełnienie obowiązku przedłożenia Prezesowi UKE sprawozdania finansowego za 2014 r. w wysokości 20.000,00 zł oraz za niewypełnienie obowiązku przedłożenie prezesowi UKE sprawozdania finansowego za 2015 r. w wysokości 10.000,00 zł,

2. zasądzenie od Prezesa UKE na rzecz (...) kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odwołania powód podniósł, że Prezes UKE nie wskazał, kiedy stwierdził, że powód nie złożył przedmiotowych sprawozdań. Ustalił jedynie, że (...) przedłożyła wymagane dane za rok 2014 i 2015 w dniu 14 kwietnia 2017 r. Z treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji nie wynika zatem, że w okresie od upływu terminu na przekazanie przedmiotowych danych tj. za rok 2014 od dnia 1 lipca 2015 r. oraz za rok 2015 od dnia 1 lipca 2016 roku w UKE stwierdzono brak danych (...) uniemożliwiający oraz wpływające na wykonywanie bieżących obowiązków przez Prezesa UKE. W przekonaniu powoda, Prezes UKE nie wywiązał się z obowiązków nałożonych na niego treścią art. 210 ust. 1 Pt, gdyż wyciągnięte wnioski co do wysokości kary nie znajdują żadnego uzasadnienia. Z uwagi na okoliczności sprawy według powoda kara ta powinna mieć charakter symboliczny, a właściwe nawet nie być wymierzona na co pozwalają przepisy Pt pozostawiające tę kwestię uznaniu Prezesa UKE. Powód zauważył również, że Prezes UKE w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji wskazuje jedynie na możliwe, hipotetyczne utrudnienia

dotyczące realizacji swoich obowiązków nie wskazując na żaden przykład, w którym brak sprawozdań finansowych (...) za lata 2014 – 2015 utrudnił jego działalność. Jak wskazują fakty, w okresie wskazanych odpowiednio 26 miesięcy oraz 14 miesięcy od upływu terminów do przekazania sprawozdań finansowych, Prezes UKE nigdy nie prosił o przekazanie tych danych, co zdaniem powoda wynikało z faktu, że wszystkie dane zawarte w sprawozdaniach finansowych oraz jednocześnie istotne dla działalności Prezesa UKE, były równolegle przekazywane przez (...) m.in. w formularzach sprawozdawczych UKE. Powód zarzucił również pozwanemu, że nie wskazał szczegółowo w jakim stopniu nałożona kara została obniżona ze względu na dotychczasową działalność powoda, czy też okoliczność, że (...) nie była w przeszłości ukarana przez Prezesa UKE. Zakwestionował również, że głównym elementem analizy możliwości finansowych uznał kwotę przychodu wskazanego w sprawozdaniu finansowym. Pomiął zupełnie fakt, że przychód danego podmiotu w żaden sposób nie może być utożsamiany z jego możliwościami finansowymi. Nie należy zapominać, że przychód jest pewnym maksimum, który musi być pomniejszony o inne obciążenia. Dopiero ustalenie faktycznego dochodu podmiotu, w stosunku do którego prowadzone jest postępowanie o nałożenie kary pieniężnej, pozwala na właściwy wymiar kary. Możliwości finansowe ukaranego podmiotu dotyczą przy tym całej prowadzonej przez ten podmiot działalności, nie tylko działalności telekomunikacyjnej. Prezes UKE nie poczynił żadnych ustaleń, co do możliwości finansowych (...). W ocenie powoda, na brak indywidualnej analizy w przedmiotowej sprawie wskazuje również fakt nałożenia kary w podziale na 2014 i 2015 rok w równej wysokości. Oznacza to, że takie okoliczności jak np. czas trwania naruszenia traktowane są przez Prezesa UKE bez powiązania z konkretnymi skutkami danego naruszenia, co świadczy o braku indywidualnej analizy konkretnego naruszenia. Powód zarzucił również, że pozwany nie poinformował powoda bezpośrednio po upływie terminu do przekazania sprawozdania finansowego o braku jego przekazania oraz nie uwzględnił tego faktu, jako okoliczności łagodzącej przy wymierzaniu kary pieniężnej. Zdaniem powoda, pozwany niezasadnie przyjął brak możliwości zastosowania instytucji odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej. Zdaniem powoda nie wystąpiły żadne skutki naruszenia, gdyż Prezes UKE nigdy nie prosił powoda o przekazanie tych danych, co zdaniem powoda wynikało z faktu, że wszystkie dane zawarte w sprawozdaniach finansowych oraz jednocześnie istotne dla działalności Prezesa UKE, były równolegle przekazywane przez (...) m.in. w formularzach sprawozdawczych UKE. W decyzji nie wskazano też ani jednego przykładu zniekształcenia jakichkolwiek analiz w wyniku braku przekazania sprawozdań finansowych (...) za lata 2014 i 2015. W ocenie powoda, gdyby taka sytuacja miała miejsce zachodziłaby konieczność sprostowania raportów rynkowych Prezesa UKE za lata 2015, 2016, 2017. Powód na poparcie swojej argumentacji wskazał również na okoliczność zmiany obowiązujących przepisów proponowanych przez Prezesa UKE oraz ministra właściwego do spraw łączności. Powód zwrócił uwagę na okoliczność, że w praktyce po wielu latach okazało się, że obowiązek składania przedmiotowych sprawozdań nie ma praktycznie znaczenia i stanowi nieuzasadnione obciążenie działalności przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz samego Prezesa UKE. Według powoda praktyczny skutek stosowania formularzy sprawozdawczych UKE przejawia się w tym, że przekazywanie sprawozdań finansowych ma wymiar niejako „symboliczny”, ponieważ Prezes UKE nie korzysta z nich, sięgając automatycznie do formularzy sprawozdawczych. Prezes UKE dopiero, np. jak w niniejszej sprawie po okresie 26 miesięcy wszczyna postępowanie dotyczące braku dostarczenia sprawozdania finansowego za dany rok sprawozdawczy. Powód podniósł również, że w niniejszej sprawie konieczne jest ustalanie czy Prezes UKE dokonał wyważenia interesu społecznego oraz interesu obywateli.

W odpowiedzi na odwołanie, pozwany – Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego w wysokości według norm przepisanych.

Pozwany podtrzymał argumentację wyrażoną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

W toku rozprawy strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska w sprawie.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Zawiadomieniem z dnia 11 września 2017 r., znak: OWA. (...) (...) (doręczonym 21 września 2017 r.), Prezes UKE poinformował Stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia na Stronę kary pieniężnej w związku z niewywiązaniem się z obowiązku, o którym mowa w art. 7 Pt za rok obrotowy 2014 i 2015.

W tymże piśmie Prezes UKE wezwał Stronę do przekazania, w terminie 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia, danych dotyczących wielkości przychodu osiągniętego w 2016 r. niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary. Jednocześnie Prezes UKE poinformował Stronę o możliwości ostatecznego wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji co do zebranych dowodów i materiałów w terminie 30 dni od daty otrzymania tego pisma oraz zgodnie z art. 73 k.p.a. w związku z art. 10 k.p.a. o możliwości przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów w każdym stadium postępowania. /k.1-2 akt adm./

Powyższe zawiadomienie zostało doręczone Przedsiębiorcy w dniu 21 września 2017 r. /k. 4 akt adm./

Pismem z 4 września 2017 r. Przedsiębiorca poinformował Prezesa UKE, iż przeprowadził przegląd wewnętrznych procedur w zakresie realizacji obowiązku przesyłania sprawozdań finansowych w ustawowym terminie. Podkreślił także, iż „stałe dostarcza do Urzędu dane opisujące aktywność finansową i operacyjną Spółki w ramach formularzy sprawozdawczych UKE, jaki i w ramach innych wezwań kierowanych do (...)” Strona zwróciła także uwagę, że „zgodnie z opinią UKE z dnia 3 sierpnia 2017 r. (...), Urząd proponuje obecnie zmianę przepisów ustawy Prawo telekomunikacyjne w kierunku rezygnacji z obowiązku dostarczania sprawozdań finansowych przez przedsiębiorstwa telekomunikacyjne”. Zdaniem Strony, „stanowisko Urzędu świadczy o braku uzasadnienia dla funkcjonowania obowiązku prawnego dostarczania sprawozdań finansowych przez przedsiębiorstwa telekomunikacyjne”. /k. 11-13 akt adm./

Pismem z 20 października 2017 r. Przedsiębiorca przedłożył informację o przychodach, dołączając do pisma kopię sprawozdania finansowego (...) sp. z o.o. za rok obrotowy od 1 stycznia do 31 grudnia 2016 r. Ponadto Strona wskazała ponownie na podjęte działania usprawniające oraz przeprowadzenie przeglądu wewnętrznych procedur w zakresie realizacji ustawowego obowiązku przesyłania sprawozdań finansowych w ustawowym terminie, na przekazanie zaległych sprawozdań finansowych za 2014 oraz 2015 r., na stałe dostarczanie do Urzędu danych opisujących aktywność finansową i operacyjną Spółki w ramach formularzy sprawozdawczych UKE, jak i w ramach innych wezwań kierowanych do (...). Ponadto, Strona powołała się na przepis art. 209 ust. 1a Pt, zgodnie z którym kara, o której mowa w ust. 1, może zostać nałożona także w przypadku, gdy podmiot zaprzestał naruszania prawa lub naprawił wyrządzoną szkodę, jeżeli Prezes UKE uzna, że przemawiają za tym czas trwania, zakres lub skutki naruszenia. W ocenie Przedsiębiorcy istnieją przesłanki do odstąpienia przez Prezesa UKE od wymierzenia kary, ewentualnie do zmniejszenia jej wymiaru, którymi są: dostarczenie zaległych sprawozdań finansowych, stałe dostarczanie danych opisujących aktywność finansową i operacyjną Strony, jak również proponowane zmiany zapisów Pt w zakresie rezygnacji z obowiązku dostarczania sprawozdań finansowych przez przedsiębiorstwa telekomunikacyjne. /k. 18-34, 8-9, 15-16, akt adm./

W 2016 roku Przedsiębiorca osiągnął przychód w wysokości(...) zł. /k. 18, 22-34 akt adm./

W dniu 19 grudnia 2017 r. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej wydał decyzję, Nr (...) /k. 36-40 akt adm./

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane, jak również w ocenie Sądu nie budziły wątpliwości.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do art. 209 ust. 1 pkt 1 – ustawy Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. z 2017r. poz. 1907 ze zm.), kto nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą lub ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub udziela informacji niepełnych lub nieprawdziwych, lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe podlega karze pieniężnej.

Treść art. 209 ust. 1 pkt 1 Pt dotyczy niewypełniania obowiązku udzielania informacji oraz dostarczania Prezesowi UKE dokumentów przewidzianych ustawą. Przedmiotowy obowiązek został przez ustawodawcę nałożony na podmioty prowadzące działalność w zakresie telekomunikacji. Jednym z nich jest obowiązek sprawozdawczy, określony przepisem art. 7 ust. 1. Pt, zgodnie z którym przedsiębiorca telekomunikacyjny, którego roczne przychody z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku sprawozdawczym przekroczyły kwotę 4 milionów złotych, jest zobowiązany do przedkładania Prezesowi UKE rocznego sprawozdania finansowego w terminie do 30 czerwca, a także danych dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych w terminie do dnia 31 marca.

Przenosząc powyższe regulacje prawne na grunt niniejszej sprawy, należy wskazać, że strona powodowa, jako przedsiębiorca wpisany do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych prowadzonego Przez Prezesa UKE pod numerem 52, była zobowiązana do przekazania sprawozdań finansowych za lata 2014 i 2015 Prezesowi UKE na podstawie art. 7 ust. 1 Pt, co stanowi okoliczność bezsporną.

Bezsporna była również okoliczność, że strona powodowa uczyniła powyższemu obowiązkowi zadość dopiero w dniu 14 kwietnia 2017 roku, czyli po terminie wynikającym z art. 7 ust. 1 Pt., który upływał odpowiednio z dniem 30 czerwca 2015 r., za rok 2014 oraz z dniem 30 czerwca 2016 r. za rok 2015. Wobec tego, należało uznać, że powód dopuścił się naruszenia przepisu art. 7 ust. 1 Pt poprzez nieprzekazanie wskazanych sprawozdań w ustawowym terminie. W konsekwencji, przedmiotowe naruszenie wypełnia dyspozycję art. 209 Pt, który przewiduje wiele naruszeń przepisów ustawy, za które może być orzeczona kara pieniężna.

W treści art. 209 ust. 1 pkt 1 Pt jest mowa o niewypełnianiu obowiązku udzielania informacji lub dostarczenia dokumentów przewidzianych ustawą. Podmioty prowadzące działalność w zakresie telekomunikacji są często obciążone przez ustawę - Prawo telekomunikacyjne obowiązkiem udzielania Prezesowi UKE stosownych informacji lub przedstawiania odpowiednich dokumentów. Informacje te i dokumenty są wykorzystywane przez Prezesa UKE przed podejmowaniem decyzji dotyczących rynku telekomunikacyjnego. (zob. M. Rogalski, Komentarz do art. 209 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, System Informacji Prawnej LEX). Co istotne, ustawodawca ewidentnie zrównoważył obowiązek udzielenia określonych informacji z obowiązkiem złożenia dokumentu w postaci sprawozdania finansowego. Tym samym, niezależnie od tego, czy przedsiębiorca telekomunikacyjny nie udzielił informacji określonych ustawą, czy też nie złożył sprawozdań finansowych – w terminie przewidzianym ustawą, ponosi jednakowe konsekwencje, tj, o których mowa w treści art. 209 ust. 1 Pt. W związku z powyższym nieuzasadniona była argumentacja strony powodowej zmierzająca do umniejszenia roli przedmiotowego obowiązku. Niewątpliwie bowiem, w zakresie obowiązku złożenia sprawozdań finansowych powód w przedmiotowym okresie był adresatem normy tj. art. 7 ust. 1 Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. z 2017r. poz. 1907 ze zm.) i powinien był do tej normy się dostosować. Przedmiotowy obowiązek wynikał z mocy samego prawa, natomiast zasadność jej obowiązywania nie podlega ocenie powoda, jako adresata tej normy. Tym samym, dokonana przez powoda ocena ratio legis tej normy, w zakresie obowiązku składania sprawozdań finansowych jest irrelevantna dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Nawiązując do powyższego, wskazać też należy, że zakres odpowiedzialności z tytułu niezłożenia przedmiotowych sprawozdań nie zależał w żadnym stopniu od tego, czy Prezes UKE zażądał złożenia przedmiotowych sprawozdań. Jak słusznie wskazał pozwany, obowiązki sprawozdawcze, czyli w tym składanie sprawozdań finansowych, cyklicznie powstają z mocy ustawy. Istotnie, Prezes UKE nie ma obowiązku wzywania przedsiębiorcy telekomunikacyjnego do wykonania przedmiotowego obowiązku, czy też przypominania przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu o tym, że spoczywa na nim takowy obowiązek.

W oparciu o powyższe należy podkreślić, że naruszenie przez przedsiębiorcę art. 7 ust. 1 Pt niewątpliwie utrudniło Prezesowi UKE realizację nałożonych na niego zadań. Z uwagi na niewypełnienie przez przedsiębiorcę przedmiotowego obowiązku, Prezes UKE nie był w posiadaniu informacji, które w sposób racjonalny i rzetelny umożliwiają dokonanie oceny aktualnego stanu rynku telekomunikacyjnego. Dlatego tak istotne jest aby informacje i dokumenty objęte ustawowym obowiązkiem ich złożenia były dostarczane w sposób kompletny i terminowy. Ponadto, wbrew twierdzeniom strony powodowej Prezes UKE nie jest zobowiązany do podania przykładu zniekształcenia

jakichkolwiek analiz w wyniku braku przekazania przedmiotowych sprawozdań finansowych przez powoda. Do strony powodowej, czyli adresata decyzji składającego odwołanie należy ciężar dowodzenia okoliczności, że niezłożenie przedmiotowych sprawozdań nie wpłynęło w żaden sposób na realizację zadań prezes UKE, jako regulatora rynku, czego jednak powód nie uczynił (art. 6 k.c.). Ponadto, jak już była o tym mowa, o zasadności składania tych dokumentów, jako niezbędnych do wypełniania przez prezesa UKE ustawowych zadań zdecydował już sam ustawodawca.

W treści odwołania, strona powodowa wskazała na naruszenie art. 210 ust. 2 Pt, poprzez jego błędne zastosowanie i wykładnię, tj. poprzez nałożenie kary nieuwzględniającej w dostateczny sposób zakresu naruszenia, dotychczasowej działalności strony, zaniechania naruszenia, braku skutków naruszenia oraz jej możliwości finansowych, a w konsekwencji wydanie decyzji niedostosowanej do indywidualnej sytuacji podmiotu naruszającego prawo. W ocenie Sądu powyższy zarzut nie zasługuje na uwzględnienie.

Wysokość kary pieniężnej, określona w art. 209 ust. 1 Pt wynosi do 3% przychodu osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym. Strona powodowa wykazała wielkość przychodów za 2016 rok, wynoszącą (...) zł. Wobec tego Prezes UKE mógł nałożyć na powoda karę pieniężną w maksymalnej wysokości, tj. (...) zł. Ustawodawca przewidział bowiem ustalenie wysokości kary według wysokości przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, nie zaś od dochodu. Niezależnie jednak od tego, zasadnie zauważył pozwany w odpowiedzi na odwołanie, że jak wynika ze sprawozdania finansowego powoda za rok 2016 (k. 10-11), zysk netto w 2016 roku wyniósł (...) zł. Po uwzględnieniu okoliczności niniejszej sprawy, oraz w myśl art. 209 ust. 2 Pt, zgodnie z którym Prezes UKE przy wymiarze kary uwzględnia zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe, nałożył na powoda kary w wysokości po 115.400,00 zł. Zdaniem Sądu, pozwany dokonał słusznej oceny okoliczności wpływających na wymiar kary. Ustalił bowiem karę w wysokości adekwatnej do zakresu naruszenia, a jednocześnie relatywnie niską w stosunku do górnej granicy ustawowego progu, z uwzględnieniem jej funkcji represyjnej i zapobiegawczej. Należy przy tym, wskazać, że różnica w liczbie poszczególnych miesięcy opóźnienia w wykonaniu przedmiotowych obowiązków nie wpłynęła tak znacząco na wysokość kary pieniężnej, aby zróżnicować wysokość kar pieniężnych, gdyż w obu przypadkach opóźnienie należy określić jako znaczne. Należy tu również wskazać, że znaczny czas trwania naruszeń uniemożliwił zastosowanie instytucji odstąpienia od wymierzenia kary, o której mowa w treści art. 29 ust. 1a Pt.

Powód nie wypełnił ciężącego na nim obowiązku złożenia sprawozdań finansowych Prezesowi UKE. Dokumenty te nie zostały złożone w ustawowym terminie, tj. do 30 czerwca 2015 i 30 czerwca 2016 roku. Przedmiotowy obowiązek został przez powoda zrealizowany dopiero 14 kwietnia 2017 r., czyli w obu przypadkach z wielomiesięcznym opóźnieniem. Ponadto, samo złożenie wymaganych sprawozdań nie stanowi podstawy do uznania, że powód zrealizował niniejszy obowiązek, ponieważ dokonał go ze znacznym opóźnieniem, uniemożliwiając tym samym Prezesowi UKE prawidłowe wykonywanie obowiązków. W konsekwencji przyjąć należało, że niezłożenie sprawozdań finansowych we wskazanym wyżej okresie miało negatywny wpływ na analizę rynku, jak również wypełnianie przez pozwanego jego ustawowych zadań, jako regulatora rynku telekomunikacyjnego. Błędne było zatem przekonanie powoda, że ryzyko, iż nieprzedstawianie żądanych informacji wpłynie na zafałszowanie obrazu rynku jest znikome. Ponadto, biorąc pod uwagę fakt, iż strona powodowa jest przedsiębiorcą, oczekiwania wobec posiadanej przez nią wiedzy, skrupulatności, znajomości prawa są znacznie zwiększone. W orzecznictwie sądowym przyjmuje się, że jeśli chodzi o tzw. profesjonalistów, czyli jak w przypadku powoda – przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą, spoczywa na nim obowiązek dołożenia należytej staranności w zakresie jej prowadzenia.

Zasadnie również strona pozwana uwzględniła przy wymiarze kary dotychczasową działalność strony powodowej, a w szczególności fakt, że strona powodowa nie była dotychczas karana przez Prezesa UKE. Jako okoliczność łagodzącą pozwany uwzględnił okoliczność, że ostatecznie strona powoda przedłożyła wymagane dane, co wpłynęło na zmniejszenie nałożonych kar.

Należało zatem przyjąć, iż kara w wysokości po 115.400,00 zł będzie na tyle odczuwalna dla powoda, aby spełniła swoje funkcje represyjną i zapobiegawczą sprawiając, że powód, jako podmiot ukarany będzie stosował się do

obowiązującego porządku prawnego, a także wychowawczą oddziałując zniechęcająco na innych przedsiębiorców do podejmowania działań niezgodnych z prawem. Tym samym nieuzasadniony był wniosek powoda o zmniejszenie nałożonych kar do wysokości: 20.000,00 zł za niezłożenie sprawozdania finansowego za 2014 rok oraz 10.000,00 zł za niezłożenie sprawozdania finansowego za 2015 rok, tym samym aby wymiar tych kar, w przypadku powoda, miał charakter „symboliczny”. Kary w tej wysokości byłyby nieadekwatne względem powoda do zakresu stwierdzonego naruszenia, zważywszy przy tym na okoliczność, że kara powinna również spełniać swoje cele prewencyjne.

W świetle powyższego przyjąć należało, iż strona powodowa nie wykazała w niniejszym postępowaniu, aby pozwany przy wymiarze kary dopuścił się jakichkolwiek naruszeń wytycznych wskazanych przy wymiarze kary przez ustawodawcę, o których mowa w treści art. 210 ust. 1 i 2 Pt.

Niezasadny był podniesiony przez powoda zarzut naruszenia art. 104 § 1 pkt 6 k.p.a., albowiem pozwany w sposób wyczerpujący i prawidłowy rozpatrzył materiał dowodowy, wskazał fakty, które uznał za udowodnione, w sposób prawidłowy przytoczył przepisy prawa, a także w sposób dostateczny uzasadnił okoliczności uwzględnione przy wymiarze kary, w tym w zakresie możliwości finansowych strony. Tym samym, wbrew twierdzeniom powoda, zaskarżona decyzja stanowi zindywidualizowany akt administracyjny.

Reasumując powyższe rozważania, zdaniem Sądu Okręgowego, odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie. Mając to na względzie, na podstawie art. 479⁶⁴ § 1 k.p.c. Sąd orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach procesu rozstrzygnięto, zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, przyjmując, że powód, jako strona przegrywająca sprawę, zobowiązany jest do zwrotu pozwanemu kosztów procesu, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł ustalone na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2018.265 -j.t.).

Sędzia SR (del.) Jolanta Stasińska